

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 · Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked m.m. (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 11 1982 - Årg. 12

Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för kostnad för resor mellan bostad och arbetsplats;¹

RSV Dt
1982:20

utfärdade den 21 oktober 1982.

RSFS 1982:54

Med stöd av förordningen (1981:345) med bemyndigande för riksskatteverket att meddela föreskrifter för beräkning av avdrag för bilresor och med stöd av 3 § förordningen (1970:752) med instruktion för riksskatteverket meddelas följande föreskrifter och anvisningar, m m.

1 Lagstiftning

Detaljregleringen av rätten till avdrag för kostnader för resor mellan bostad och arbetsplats finns i punkt 4 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (KL). Genom lagändringar (SFS 1981:341 och 1981:388) har dels bestämmelserna i denna anvisningspunkt fått delvis ändrad lydelse, dels anvisningarna till 22 och 29 §§ KL utökats med en hänvisning om att punkt 4 av anvisningarna till 33 § KL även skall gälla för inkomstslagen jordbruksfastighet och rörelse.

2 Allmänna principer

2.1 Övergripande bestämmelse

Enligt punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § KL medges avdrag för "skälig kostnad" för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från bostaden, att man behövt anlita och även anlitat särskilt forskaffningsmedel.

RSVs anvisningar:

Det i lagtexten uttryckta "skälighetsrekvisitet" utgör i varje inkomstslag grund för bedömningen av om avdrag skall medges och av avdragets storlek.

2.2 Allmänna kommunikationsmedel

RSVs anvisningar:

Som skälig kostnad för resor till och från arbetsplatsen bör i regel anses lägsta kostnad för resa med tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss.

Avdrag för resor med allmänt kommunikationsmedel bör i princip medges bara om avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 2 kilometer.

¹ Jfr RSFS 1981:45 RSV Dt 1981:19

RSFS 1982:54
RSV Dt 1982:20

2.3 Avdrag för bilresor

Enligt punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 33 § KL medges skattskyldig, som använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats i stället för allmänna kommunikationsmedel, avdrag för bilkostnader om följande två förutsättningar föreligger:

- vägvståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 5 kilometer och
- det av omständigheterna klart framgår, att användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel regelmässigt medför en tidsvinst på minst två timmar.

RSVs anvisningar:

Även om både bil och allmänt kommunikationsmedel använts för resa mellan bostad och arbetsplats måste de båda förutsättningarna vara uppfyllda. I så fall medges skäligen avdrag för bilkostnader förutom avdrag för resa med allmänt kommunikationsmedel.

Om allmänt kommunikationsmedel saknas bör skattskyldig, som använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats, medges skäligen avdrag för bilkostnader oavsett tidsvinst, under förutsättning att avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 2 kilometer. Saknas allmänt kommunikationsmedel för endast viss del av sträckan mellan bostad och arbetsplats, får avdrag för bilkostnader beräknas för hela sträckan, om delsträckan uppgår till minst 5 kilometer. Är delsträckan, som saknar allmänt kommunikationsmedel, kortare än 5 kilometer men minst 2 kilometer, kan avdrag medges dels för bilresor på denna sträcka, dels för resa med allmänt kommunikationsmedel på sträckan i övrigt.

Beräkningen av tidsvinsten sker med utgångspunkt i den sammanlagda tidsvinsten för fram- och återresan. För skattskyldig med flera fasta arbetsplatser eller med flera arbetspass per dygn är det dock den sammanlagda tidsvinsten per dygn, som uppnås genom att använda bil mellan bostad och arbetsplats, som avses.

Vid beräkning av tidsvinsten bör hänsyn tas även till den tid, som går åt för att uppsöka parkeringsplats och gå till och från parkeringsplatsen samt till den trafikintensitet som råder vid den tid då resan företas.

Däremot beaktas inte tidsvinst som beror på att den skattskyldige, i syfte att undvika körning under rusningstid, kommer till eller lämnar arbetsplatsen (arbetsorten) vid annan tidpunkt än vad som är motiverat med hänsyn till arbetstidens förläggning. Kravet på tidsvinst kan inte heller anses vara uppfyllt om en skattskyldig med flexibel arbetstid (s k flexitid) tjänar minst två timmar endast genom att förlägga arbetstiden på visst sätt.

Vid resor med bil och allmänna kommunikationsmedel, då sådant saknas på viss delsträcka, beräknas den uppnådda tidsvinsten genom att jämföra tiden för enbart bilresor med den sammanlagda tiden för bilresor och allmänt kommunikationsmedel.

3 Avdrag för kostnad med bil

3.1 Avdrag per mil

RSVs föreskrifter:

Avdraget för bilresor avser taxeringsåret 1983 och uppgår till 9:30 kr för varje körd mil t o m 1 000 mil per år och för körsträckor därutöver 5:70 kr för varje mil. Den omständigheten, att den skattskyldige använder en stor bil och hans kostnader därför blir högre än de angivna beloppen, bör inte medföra att avdrag medges med högre belopp än nyss sagts.

RSVs anvisningar:

Avdraget bör — om inte särskilda omständigheter föranleder annat — minskas med ersättning från medåkande. Avdraget per mil behöver dock inte minskas med mer än en fjärdedel för varje medåkande.

3.2 Redovisning av reseersättning

RSVs anvisningar:

Om den skattskyldige får ersättning från arbetsgivaren för sina resor mellan bostad och arbetsplats, och avdrag yrkas för kostnader för sådana resor, skall ersättningen alltid tas upp som skattepliktig intäkt. Om erhållen ersättning överstiger de fastställda schablonbeloppen medges ändå inte avdrag med mer än 9:30 respektive 5:70. I den mån ersättningen är undantagen från skatteplikt (t ex i regel ersättning från statlig myndighet) medges inte avdrag för de resekostnader som ersättningen är avsedd att täcka, även om dessa kostnader är högre än ersättningen.

4 Avdrag vid handikapp, regelmässigt användande av bil i tjänsten o dyl

RSVs anvisningar:

Om skattskyldig på grund av hög ålder, sjukdom eller handikapp måste använda bil för resor mellan bostad och arbetsplats, bör avdrag för bilkostnader medges oavsett avstånd och tidsvinst. Avdraget bör i så fall — i den mån detta är fördelaktigare för den skattskyldige — medges med den del av de faktiska, totala bilkostnaderna under året, som belöper på körningar till och från arbetsplatsen.

Skattskyldig, som regelmässigt använder bil i tjänsten, bör medges avdrag för bilkostnader för resor mellan bostad och den fasta arbetsplatsen, oavsett avstånd och tidsvinst. Avdrag bör i princip inte medges med större belopp per mil än som följer av föreskrifterna under punkt 3.1.

5 Avdrag i inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse

Enligt anvisningarna till 22 och 29 §§ KL skall, från och med 1983 års taxering, avdrag för kostnad för resa mellan bostad och arbetsplats i inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse medges enligt bestämmelserna i punkt 4 av anvisningarna till 33 § KL.

RSFS 1982:54
RSV Dt 1982:20

RSVs anvisningar:

För avdrag för resor mellan bostad och arbetsplats i inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse tillämpas föreskrifterna m m i detta meddelande. Detta innebär att avdrag medges med de belopp som följer av punkterna 2.2, 3 och 4 ovan.

Rörelseidkare och jordbrukare som beräknar kostnader för bil i rörelsen/jordbruket med ledning av antalet totalt körda mil, skall till privat körda mil även räkna resorna mellan bostad och arbetsplats.

6 Begränsningar

Enligt punkt 4 fjärde stycket av anvisningarna till 33 § KL medges avdrag för kostnader för resor mellan bostad och arbetsplats bara för den del av de totala kostnaderna som överstiger 1 000 kr under beskattningsåret.

RSVs anvisningar:

Begränsningen av reseavdraget avser kostnader för alla resor till och från arbetsplatsen, oavsett om de företas med bil eller ej. Även skattskyldig som regelmässigt använder bilen i tjänsten omfattas av begränsningen på 1 000 kr.

Om skattskyldig har kostnad för resor till och från arbetsplatsen i flera förvärvskällor gäller begränsningen på 1 000 kr gemensamt för de sammanlagda kostnaderna under beskattningsåret.

7 Ikraftträdandet

De nya bestämmelserna om reseavdragen trädde i kraft den 1 juli 1981 och skall tillämpas första gången vid 1983 års taxering.

Normalt omfattas bara resor företagna efter 1982 års ingång av de nya bestämmelserna. För jordbrukare och rörelseidkare med brutet räkenskapsår kan beskattningsåret vid 1983 års taxering omfatta en del av år 1981. Avser beskattningsåret vid 1983 års taxering i något fall tid före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för denna tid. Detta innebär att begränsningen på 1 000 kr och kravet på tidsvinst om minst två timmar bara gäller för resor som företagits efter ikraftträdandet.

Dessa föreskrifter m m tillämpas vid 1983 års taxering.

RSV Dt
1982:21
RSFS 1982:55

Riksskatteverkets föreskrifter om beräkning av produktionskostnaden för djur på jordbruksfastighet; 1983 års taxering

utfärdade den 23 september 1982.

Regeringen har med stöd av punkt 2 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen uppdragit åt RSV att för varje taxeringsår fastställa

föreskrifter för beräkning av den genomsnittliga produktionskostnaden för djur på jordbruksfastighet.

RSFS 1982:55
RSV Dt 1982:21

Lager av djur på jordbruksfastighet får inte tas upp till lägre belopp än 40 % av den genomsnittliga produktionskostnaden. Inkuransavdrag medges inte.

För 1983 års taxering fastställer RSV produktionskostnaden till belopp, som framgår av bilaga 1. Beloppen tillämpas således i fråga om beskattningsår, som gått till ända någon gång under tiden den 1 mars 1982 – 28 februari 1983.

Har produktionskostnaden inte fastställts (t ex i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur) får djuret tas upp till lägst 40 % av det lägsta av anskaffningsvärdet och allmänna saluvärdet.

Under en övergångsperiod efter byte av redovisningsmetod avseende inkomst av jordbruksfastighet får annan värdering ske i fråga om omsättningsdjur.

Bestämmelserna härom gäller för de första tre beskattningsåren efter övergången från kontantprincipen till bokföringsmässig redovisning (20 § ikraftträdandelagen, 1972:472). Vid utgången av dessa beskattningsår får andra djur än stamdjur tas upp till lägre belopp än 40 % av de produktionskostnader som anges i bilaga 1, nämligen
för det första beskattningsåret: 10 %
för det andra beskattningsåret: 20 %
för det tredje beskattningsåret: 30 %.

Dessa föreskrifter tillämpas vid 1983 års taxering.

Djur på jordbruksfastighet

Bilaga 1

(I beloppen har mervärdeskatt inte inräknats. Beloppen tillämpas även av den som inte är redovisningsskyldig för mervärdeskatt.)

Hästar

(Ej tävlings- eller ridhästar)

Produktionskostnad per djur vid olika ålder

Draghästar

Yngre hästar (4–15 år) kr	Äldre hästar (över 15 år) kr
4 200	3 200

Unghästar

Åldersklass eller motsvarande	kr
Föl	1 400
Ett-åringar	2 000
Två-åringar	3 100
Tre-åringar	4 000

RSFS 1982:55
RSV Dt 1982:21

Nötkreatur

Mjölkkor, dikor, amkor

Produktionskostnad per djur vid olika levande vikt

Levande vikt, kg	kr
400	3 100
500	3 500
600	3 900
700	4 300

Ungnöt

(Kvigor och kvigkalvar)

Produktionskostnad per djur vid olika ålder

Åldersklass	kr
Över 2 år	3 500
1–2 år	2 600
Under 1 år	1 300

Gödnöt

Produktionskostnaden för gödnöt beräknas till 9:50 kr per kg levande vikt.

Svin

Avelssvin

Produktionskostnaden för galtar och suggor (gyltor) beräknas till 1 300 kr per djur.

Smågrisar och gödsvin

Produktionskostnad per djur efter åldersklass

Åldersklass	kr
Smågrisar under 2 mån	160
Gödsvin 2–4 mån	270
Gödsvin 4–6 mån	480
Gödsvin över 6 mån	600

Får

Baggar och tackor

Produktionskostnad per djur vid olika levande vikt

Levande vikt, kg	kr
30	250
50	300
70	360
90	420

Höns

Produktionskostnaden för höns beräknas till 6:00 kr per styck

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för representationskostnader m m;¹

RSV Dt
1982:22

RSFS 1982:56

utfärdade den 21 oktober 1982.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 21 oktober 1982 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat ändra anvisningarna om avdrag för representation och liknande ändamål såtillvida att avdrag för representation utom hemmet i form av lunch och middag eller supé bör medges med högst 120 kr respektive 200 kr per person för representation som utövas efter utgången av kalenderåret 1982.² Liksom tidigare avser beloppen pris inklusive serveringsavgift men exklusive mervärdeskatt.

¹Jfr RN 1971:5.1, RSFS 1981:80 RSV Dt 1981:32 och RSFS 1981:16 RSV Dt 1981:7

²För kalenderåret 1982 gäller prisramarna 175 kr för middag eller supé och 110 kr för lunch

Riksskatteverkets information om avdrag för egenavgifter fr o m 1983 års taxering

RSV Dt
1982:23

RSFS 1982:57

Fr o m 1983 års taxering gäller nya regler för avdrag för avsättning för egenavgifter (1981:1150). Avdrag medges för påförda egenavgifter som hänför sig till rörelsen (jordbruket). Dessutom medges avdrag för belopp som har satts av för att täcka de på beskattningsåret belöpande egenavgifterna. Det avsatta beloppet återförs till beskattning det följande beskattningsåret och avräknas därvid mot de slutligt fastställda avgifterna.

De nya reglerna har lett till vissa skatte- och redovisningstekniska problem. RSV har erhållit åtskilliga frågor av det slag som redovisas nedan. RSV har därför i samråd med bokföringsnämnden beslutat att lämna följande information.

Fråga 1

Av punkt 9a femte stycket av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (KL) synes framgå att avsättning inte skall göras i handelsbolags räkenskaper utan av delägarna som ju inte har några räkenskaper för handelsbolaget att göra avsättning i (jfr prop 1981/82:10). Är detta riktigt uppfattat?

Svar

Ja, det ställs inga krav på att avsättning för egenavgifter skall göras i handelsbolags räkenskaper. Avdrag görs i respektive delägars deklARATION. Av propositionen kan man läsa ut att man bortser från eventuell avsättning i handelsbolaget när avdragsrätten för delägarna bedöms. I den mån avsättning gjorts i handelsbolaget skall denna återföras i deklARATIONEN innan delägaren gör sitt avdrag.

RSFS 1982:57
RSV Dt 1982:23

Fråga 2

Hur bör man förfara i de fall makar driver rörelse gemensamt respektive när den ena maken driver rörelsen med den andra maken som medhjälpande (jfr punkt 9a av anvisningarna till 29 § KL och prop 1981/82:10)? Skall avsättning göras i rörelsens räkenskaper eller skall handelsbolagsmodellen användas, dvs med avdrag i respektive makes deklaration i stället för i räkenskaperna? Är det skillnad på medhjälpfallen respektive gemensamfallen?

Svar Av punkt 9a av anvisningarna till 29 § KL får anses framgå att de fall där den ene maken driver rörelsen med den andre maken som medhjälpande (medhjälpfall) behandlas på samma sätt som handelsbolagsfallen (se svar på fråga 1).

De fall där makarna driver gemensam verksamhet behandlas varken i den nya lagtexten eller i motivuttalandena till denna. Ingenting synes dock tala för att dessa fall skall bedömas annorlunda än handelsbolagsfallen och medhjälpfallen. Inte heller vid gemensam verksamhet krävs således någon avsättning i räkenskaperna.

Fråga 3

Enligt lagtexten får avdraget uppgå till högst 25 % av underlaget. I propositionen sid 62 sägs: "Detta innebär inte att en skattskyldig kan fritt välja en procentsats för avsättningen, bara den inte överstiger 25 procent. Av bestämmelserna i andra stycket framgår nämligen att avdraget skall avse de egenavgifter som belöper på beskattningsåret".

Mot bakgrund av vad som uttalats i förarbetena ställer man sig frågan vilka beskattningskonsekvenserna blir för den rörelseidkare som sätter av exempelvis 15 %. Han kan ju inte få mera eftersom han inte har satt av mera. Vägras även avdraget på 15 %?

Svar

Av svaren på de föregående frågorna framgår att man bör behandla avdraget olika för olika slags skattskyldiga.

I de fall rörelsen deklarerar på R 1, i handelsbolagsfallen och makefallen (medhjälpande make och make i gemensam verksamhet) görs avdraget i princip enbart i deklarationen. Deklarerar rörelsen på blankett R 5 och det inte är fråga om handelsbolagsfall eller makefall skall avdraget göras genom en avsättning i räkenskaperna.

Av propositionen framgår att avdraget inte får användas som en resultatutjämnning eller konsolidering. Ett sk deklarationsavdrag får ses som ett särskilt yrkande i deklarationen. Det spelar då ingen roll vilka avsättningar som gjorts för egenavgifter i räkenskaperna. Är det fråga om ett normalfall, dvs där de faktiska egenavgifterna ligger omkring 25 procent och avdrag yrkats endast med 15 procent av avsättningsunderlaget, bör taxeringsnämnden vara oförhindrad att höja avdraget till 25 procent.

Skall avsättning ske i räkenskaperna och har så skett med för lågt belopp skulle man kunna hävda att detta inte utgör god redovisningssed

och att något avdrag över huvud taget inte bör medges. För avdrag skulle krävas nytt bokslut med riktigt beräknad avsättning. Detta får dock ses som en onödigt formalistisk lösning. Rimligare är att i dessa fall behandla alla rörelseidkare lika och liksom i fallet ovan medge avdrag med 25 procent, trots att avsättning gjorts i räkenskaperna med 15 procent.

RSFS 1982:57
RSV Dt 1982:23

Fråga 4

Vid vilket års taxering skall avstämning av påförda egenavgifter och tidigare medgivna schablonavdrag ske när brutna räkenskapsår tillämpas? Det exempel som departementschefen lämnar i prop 1981/82:10 sid 65 synes inte överensstämma med det förfaringssätt som tillämpas i det praktiska taxeringsarbetet.

Svar

De regler som gäller t o m 1982 års taxering om avstämning av tidigare gjorda schablonavdrag mot påförda avgifter finns i anvisningarna till 41 b § KL. Därav framgår att den avdragsgilla eller skattepliktiga skillnaden mellan de påförda avgifterna och schablonavdraget för samma beskattningsår "... hänföres till det beskattningsår under vilket slutlig eller tillkommande skatt har påförts...". Samma formulering används i punkt 3 av ikraftträdandebestämmelserna till de nya reglerna. Någon ny sådan bestämmelse i 41 b § har tydligen inte ansetts behövlig eftersom svaret på frågan om rätt beskattningsår följer av allmänna redovisningsprinciper. Först för det år som de slutliga avgifterna blivit kända sker avstämning mot de beräknade avgifterna för samma period. Vad som lagstiftaren har ansett sig behöva reglera i detta sammanhang är frågor i samband med övergången från schablonavdrag till avsättning i räkenskaperna.

Reglerna om rätt beskattningsår för avstämningen har således inte ändrats. I den praktiska tillämpningen har emellertid reglerna i allmänhet tillämpats så att avstämning skett vid det års taxering som följer närmast efter det kalenderår under vilket slutliga avgifter påförts. En delvis olycklig utformning av blanketten RSV 3095 kan ha bidragit till denna tillämpning. Vid 1982 års taxering har således de avgifter som påförts genom sluskattsedeln i december 1981 stämts av mot det schablonavdrag som gjorts vid 1981 års taxering. En sådan tillämpning stämmer väl överens med lagens bestämmelser när rörelseidkaren har kalenderår som räkenskapsår. Har han däremot brutet räkenskapsår leder en sådan tillämpning till avstämning ett år för tidigt.

I propositionen (sid 65) uttalar departementschefen: "Omfattar rörelseidkarens räkenskapsår exempelvis tiden den 1 maj — den 30 april, skall det vid 1981 års taxering medgivna schablonavdraget behandlas som en intäktspost vid 1983 års taxering. Det vid 1982 års taxering medgivna schablonavdraget blir en intäktspost först vid 1984 års taxering."

RSV vill framhålla att departementschefens exempel bygger på lagtexten. Ett räkenskapsår som omfattar perioden den 1 maj 1979 — den 30 april 1980 skall taxeras 1981, varvid schablonavdrag görs för perioden.

RSFS 1982:57
RSV Dt 1982:23

Avgifterna fastställs genom slutskattsedel i december 1981. Avstämning av dessa avgifter görs för det beskattningsår som omfattar december 1981, dvs året den 1 maj 1981 — den 30 april 1982. Detta beskattningsår taxeras 1983.

I åtskilliga fall har emellertid avstämning i sådana fall skett redan vid 1982 års taxering. Det blir i så fall materiellt felaktigt att göra samma avstämning även vid 1983 års taxering. RSV vill därför rekommendera följande förfaringssätt vid 1983 års taxering.

För skattskyldiga som driver jordbruk eller rörelse görs vid 1983 års taxering inte någon avstämning av påförda egenavgifter mot schablonavdrag för egenavgifter om den skattskyldige

- taxeras 1983 för ett beskattningsår och detta slutar senast den 30 november 1982,
- 1982 har taxerats för beskattningsår som inte omfattar december 1981 samt
- vid 1982 års taxering gjort avstämning av i december 1981 påförda egenavgifter mot schablonavdrag för egenavgifter vid 1981 års taxering.

Fråga 5

Hur skall avsättning för egenavgifter redovisas i balansräkningen och resultaträkningen?

Svar

Av svaren på fråga 1 — 2 framgår att det i vissa fall inte finns något krav på att avsättning skall göras i räkenskaperna. I de fall där avsättning skall ske skall den enligt bokföringsnämnden ske på följande sätt.

Balansräkningen

Avsättning för egenavgifter redovisas som en del av eget kapital (se bilaga).

Resultaträkningen

Kostnaden för egenavgifter placeras på samma plats som skatt för aktiebolag dvs efter dispositioner i resultaträkningsschemat (se bilaga).

SCHEMA FÖR BALANSRÄKNINGEN

Bilaga RSFS 1982:57
RSV Dt 1982:23

A Tillgångar

— — —

B Skulder och eget kapital

— — —

IV Eget kapital

- 1 Eget kapital, med angivande av ingående belopp, insättningar eller uttag under räkenskapsåret, redovisat årsresultat samt utgående belopp
- 2 Avsättning för egenavgifter

C Ställda pantar m m

— — —

D Ansvarsförbindelser

— — —

SCHEMA FÖR RESULTATRÄKNINGEN

Rörelsens intäkter
Försäljningssumman
Övriga rörelseintäkter
— Rörelsens kostnader
Rörelseresultat före avskrivningar

— Avskrivningar
Rörelseresultat efter avskrivningar

+ Finansiella intäkter
Utdelning på aktier och andelar
Ränteintäkter
— Finansiella kostnader
Räntekostnader
Resultat efter finansiella intäkter och kostnader

+ Extraordinära intäkter
— Extraordinära kostnader
Resultat före bokslutsdispositioner och egenavgifter

± Bokslutsdispositioner
Förändringar i lagerreserv
Förändringar i investeringsfonder och liknande fonder, var för sig
Övriga bokslutsdispositioner, var för sig
Resultat före egenavgifter

— Egenavgifter
Redovisat årsresultat

**RSV Dt
1982:24**

RSFS 1982:59

**Riksskatteverkets föreskrifter
om beräkning av produktionskostnaden för djur i ren-
skötselrörelse; 1983 års taxering**

utfärdade den 21 oktober 1982.

Regeringen har med stöd av punkt 2 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen uppdragit åt RSV att för varje taxeringsår fastställa föreskrifter för beräkning av den genomsnittliga produktionskostnaden för djur i renskötselrörelse.

För 1983 års taxering fastställer RSV produktionskostnaden till belopp, som framgår av nedanstående tabell. Beloppen tillämpas således i fråga om beskattningsår, som gått till ända någon gång under tiden den 1 mars 1982 — 28 februari 1983.

Lager av djur i renskötselrörelse får inte tas upp till lägre belopp än 40 % av den genomsnittliga produktionskostnaden. Inkuransavdrag medges inte.

Har produktionskostnaden inte fastställts (t ex i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur) får djuret tas upp till lägst 40 % av det lägsta av anskaffningsvärdet och allmänna saluvärdet.

Produktionskostnad per djur:

(I beloppen har mervärdeskatt inte inräknats. Beloppen tillämpas även av den som inte är redovisningsskyldig för mervärdeskatt.)

	kr
Vuxen hanren	475
Vuxen honren	510
Renkalv	250

Dessa föreskrifter tillämpas vid 1983 års taxering.